

POSUDEK VEDOUcí MAGISTERSKé PRÁCE ANEŽKY ŠŤASTNé MEZI STYLIZACí A AUTENTICITOU

Domnívám se, že samotné téma práce dobře vystihuje skutečnost, že diplomantka během celého studia velmi soustředěně a intenzivně vnímala studijní proces, reflektovala jej a podrobovala své vlastní analýze. Sebereflexe, úvaha (mnohdy i mučivá) nad jednotlivými úkoly, hledání kontextu, přísnost na sebe samu, ale zároveň otevřenost ke všemu, co k ní pracovně přicházelo a neustálé tázání se - to byly křížovatky, na kterých se rodila herečka. A mimořádná píle a vytrvalost. A protože Anežku potkaly na cestě herecké úkoly, které byly žánrově hraniční – ve zkratce řečeno mezi klauzurní Julií (WSH, pedagogické vedení Michal Dočekal), Marií Grekovovou (disková inscenace Platonova, režie Jakub Korčák), Mirandou v diskové Bouři (režie Viktorie Čermáková) a umělou inteligencí Summermute v diskové inscenaci Digitální podzemí (režie Eva Salzmannová). A protože pro Anežku je příznačná zejména neuvěřitelná poctivost a nepovrchnost, zvolila právě toto téma.

Co je pravdivé, co je stylizované, kde se dá i ve vypjaté jevištní stylizaci najít pravda. Jak ovlivňuje nárok na pravdivost žánr literární předlohy a režijní koncepce inscenace. Dospělé uvažování.

Domnívám se, že Anežka se vypracovala během studia na DAMU do pozice, že byla v práci vždy partnerem. Režisérovi, kolegům, pedagogům. Partner inspirativní, překvapivý, inteligentní a citlivý. Její pochybnosti o práci na postavě mne mnohdy přivedly k tomu, že jsem sama změnila pedagogický (režijní) záměr. Bylo o čem přemýšlet.

Anežka je herečkou- tvůrcem. Přináší, přemýšlí, zkouší, riskuje. Je odvážná. Když pracuje na postavě, dává se tomu celá.

Z práce vyplývá, že diplomantka rozumí dobře tématu, které si zvolila a které popisuje. Dokáže vybrat ty výrazové prostředky, které patří k tomu kterému žánru. Dokáže začít práci na postavě „zvnějšku“ – hledáním pohybové stylizace, gesta, posazení hlasu, temporytmu, hravosti nebo naopak „zevnitř“ - ponoru do psychických limitů postavy (duševní nemoc) a jejich následné zobrazení.

Vždy je však ve výsledném provedení autentická, svá, originální a nezaměnitelná.

Práce končí citátem : Zázrak divadla se uděje vždy v setkání živých lidí na jevišti , kteří cosi vysílají a živých lidí v hledišti, kteří to přijímají“.

Myslím si, že Anežka Šťastná bude mít co vysílat.

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná známka A

doc. MgA. Eva Salzmannová